

РАЗНИ

Когато изригваше Кракатау. Неотдавна се навършиха 50 години отъ времето на най-силното изригване на вулканъ. Само земетръситѣ въ Лисабонъ и Месина надминаватъ по брой жертвитѣ отъ катастрофата презъ 1883 година на Зондскитѣ острови. Но Лисабонъ и Месина сж гжсто населени мѣста. Изригването на вулкана станало въ мѣстность, населена само съ първобитни народи. И въпрѣки това, броятъ на загиналитѣ достигналъ до 40,000 души, а ранени и осакатени—около 100,000 души.

Цѣли 200 години вулканътъ Кракатау, разположенъ на единъ отъ Зондскитѣ острови, се смѣталъ угасналъ, и туземцитѣ мирно пасли стадата си до самия връхъ на вулкана.

На 20 май отъ кратера почнали да излизатъ черни кълба димъ — това били първитѣ признаци на катастрофата. Населението отъ по-близкитѣ села дори и не мислѣло за спасение. Катастрофата станала на 26 и 27 августъ. Изригването се придружавало съ тѣтнежъ и глухъ шумъ, които се чували на 1000 километра далечъ, чакъ въ Австралия. Камънитѣ, които изхвърчали отъ кратера, достигали високитѣ пластове на стратосферата. Споредъ изчисленията на ученитѣ, тѣ се издигали на височина до 80 километра. Когато настѣпила нощъ, огнениятъ дъждъ отъ изригването се виждалъ отъ много далечни мѣста.

Заедно съ Кракатау се събудили около 60 други вулкани на Зондскитѣ острови. Проливитѣ между островитѣ били заляни съ лава. Морето закипѣло. Нѣкои острови изчезнали отъ лицето на земята, а се появили нови. Въ нѣколко секунди три града и 50 села били пометени отъ разбунтуваното море. Изчезнали подъ водата 16 фара на западния брѣгъ на Ява.